

1 Numbers 16:1-4

(א) ויקח קרח בן-יצהר בן-קזח בן-לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן-פלט בני ראובן: (ב) ויקמו לפני משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם: (ג) ויקהל על-משה ועל-אהרן ויאמרו אליהם רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים ובתוכם ה' ומדוע תתנשא על-קהל ה': (ד) וישמע משה ויפל על-פניו:

(1) Now Korah, son of Izhar son of Kohath son of Levi, took himself, along with Dathan and Abiram sons of Eliab, and On son of Peleth—descendants of Reuben —(2) to rise up against Moses, together with two hundred and fifty Israelites, chieftains of the community, chosen in the assembly, men of repute.(3) They combined against Moses and Aaron and said to them, "You have gone too far! For all the community are holy, all of them, and 'ה is in their midst. Why then do you raise yourselves above 'ה's congregation?"(4) When Moses heard this, he fell on his face.

2 Numbers 16:13

(יג) המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי-תשתגר עלינו גם-השתגר:

(13) Is it not enough that you brought us from a land flowing with milk and honey to have us die in the wilderness, that you would also lord it over us?

3 Leviticus 19:2

(ב) דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם:

(2) Speak to the whole Israelite community and say to them: You shall be holy, for I, your God 'ה, am holy.

4 Exodus 19:6

(ו) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל:

(6) but you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.' These are the words that you shall speak to the children of Israel."

5 Midrash Tehillim 1:13

...ובמושב לצים זה קרח שהיה מתלוצץ על משה ועל אהרן. מה עשה כינס כל הקהל שנאמר (שם טז יט) ויקהל עליהם קרח את כל העדה. התחיל לומר ליצנות ואומר להן אלמנה אחת היתה בשכונתי ועמה שתי נערות יתומות והיתה לה שדה אחת. באתה לחרוש אמר לה משה (דברים כב י) לא תחרוש בשור וחמור יחדו. באתה לזרוע אמר לה משה (ויקרא יט יט) שדך לא תזרע כלאים.

באתה לקצור ולעשות ערימה אמר לה הניחי לקט שכחה ופאה.

...And in the company of the *scorners*, [there was] Korah, who *mocked* Moses and Aaron. What did he do? He assembled the entire congregation, as it is said (ibid. 16:19), "And Korah gathered against them the entire congregation." He began to speak disparagingly and said to them, "There was once a widow in my neighborhood with two orphaned daughters and she had one field. When she came to plow, Moses said to her (Deuteronomy 22:10), 'You shall not plow with an ox and a donkey together.'

When she came to sow, Moses said to her (Leviticus 19:19), 'Your field shall not be sown with two different kinds of seed.'

באתה לעשות גורן אמר לה תני תרומה
ותרומת מעשר ומעשר ראשון ומעשר שני.

הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו. מה
עשתה מכרה את השדה ולקחה שני כבשות
ללבוש מגזותיהן וליהנות מפירותיהן.

כיון שילדו בא אהרן ואמר לה תני לי את
הבכורות שכך אמר לי הקב"ה (דברים טו
יט) כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך
הזכר. הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו.

הגיע זמן גיזה וגזזה אותן אמר לה תני לי
ראשית הגז שכן אמר לי הקב"ה (שם יח ד)
וראשית גז צאנך תתן לו. אמרה אין לי כח
לעמוד באיש הזה הרי אני שוחט אותן
ואוכלתן. כיון ששחטן אמר לה תני לי הזרוע
והלחיים והקיבה. אמרה לו אפילו ששחטתי
אותן לא נצלתי מידו... נטלה והלך לו.

הניחה בוכה היא ושתי בנותיה. אריך כדין
הא ביזתא עלובתא. כ"כ הם עושים ותולין
בהקב"ה.

When she came to reap and make a pile [of sheaves],
Moses said to her (Deut 24:19), 'You shall leave [stalks]
for the poor and the stranger.'

When she came to make a threshing floor, he said to her,
'You shall give tithes and terumah, tithes, first tithe, and
second tithe.'

The righteous woman accepted [the ruling] and complied.
What did she do? She sold the field and bought two lambs
to clothe herself with their fleece and to enjoy their fruits.

When Aaron's firstborn son was born, he came to her and
said, 'Give me the firstborns, as the Holy Blessed One said
to me (Deuteronomy 15:19), "Every firstborn that is born
in your cattle and your flock, the male [belongs to] Him."' The
righteous woman accepted [the ruling] and complied.

When it came time to shear them, he said to her, 'Give me
the foreleg, cheeks, and stomach.' She said to him, 'Even
though I slaughtered them, I did not escape from your
hand... He took [the portions] and went on his way.

She left weeping, as did her two daughters. Such is the
way of these [men], who taunt [others] and hang [their
claims] on the Holy Blessed One. [They have done] so
much [harm], yet they still continue [to provoke] the Holy
Blessed One.

6 Numbers 16:31-33

(לא) וַיְהִי כִכְלֹתוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר חֲתִיָּהֶם: (לב) וַתִּפְתַּח
הָאֲרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בְּתִיָּהֶם וְאֶת
כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֶרֶחַ וְאֶת כָּל־הָרְקוּשׁ: (לג)
וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שָׂאלָה וַתִּכַּס
עֲלֵיהֶם הָאֲרֶץ וַיֵּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל:

(31) Scarcely had he finished speaking all these words
when the ground under them burst asunder,(32) and
the earth opened its mouth and swallowed them up
with their households, all Korah's people and all their
possessions.(33) They went down alive into Sheol, with
all that belonged to them; the earth closed over them
and they vanished from the midst of the congregation.

7 Numbers 14:29-33

(כט) בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פְגְרֵיכֶם
וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־מִסְפְּרָכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וְעַלֶּה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶּם עָלַי: (ל)
אִם־אַתֶּם תָּבוֹאוּ אֶל־הָאֲרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי
אֶת־יְדִי לְשַׁכֵּן אִתְּכֶם בְּהָ כִי אִם־כֹּלֵב
בֶּן־יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון: (לא) וְטַפְכֶּם אֲשֶׁר
אָמַרְתֶּם לֵבַז יְהוָה וְהִבִּיאתִי אֹתָם וַיִּדְעוּ
אֶת־הָאֲרֶץ אֲשֶׁר מָאִסְתֶּם בָּהּ: (לב)

(29) In this very wilderness shall your carcasses drop. Of all
of you [men] who were recorded in your various lists from
the age of twenty years up, you who have muttered against
Me,(30) not one shall enter the land in which I swore to
settle you—save Caleb son of Jephunneh and Joshua son of
Nun.(31) Your children who, you said, would be carried
off—these will I allow to enter; they shall know the land
that you have rejected.(32) But your carcasses shall drop in

ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: (לג)
 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה
 ונשאן את־זונותיכם עד־תם פגריכם
 במדבר:

this wilderness,(33) while your children roam the wilderness for forty years, suffering for your faithlessness, until the last of your carcasses is down in the wilderness.

8 Exodus 2:13-14

(יג) וַיֵּצֵא בַיּוֹם הַשְּׁנִי וְהָיָה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עִבְרִים נֹצְיִים וַיֹּאמֶר לְרֹשֶׁעַ לָמָּה תִכֶּה רֵעֲךָ: (יד) וַיֹּאמֶר מִי שְׂמִיךָ לְאִישׁ שֶׁר וְשָׁפַט עָלֵינוּ הֲלֹהֵנוּגְנִי אֶתְּהָ אֲמִיר כְּאִשֶּׁר הִרְגֵת אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי נֹדֵעַ הַדָּבָר:

(13) When he went out the next day, he found two Hebrews fighting; so he said to the offender, "Why do you strike your fellow?" (14) He retorted, "Who made you chief and ruler over us? Do you mean to kill me as you killed the Egyptian?" Moses was frightened, and thought: Then the matter is known!

9 Rashi on Exodus 2:13:1

שני אנשים עברים. דתן ואבירם

TWO MEN OF THE HEBREWS — viz., Dathan and Abiram (Nedarim 64b)...

10 Exodus 15:4

מִרְכַּבֹּת פָּרָעָה וְחִילוֹ יָרָה בָּיָם
 וּמִבְחָר שְׁלֹשִׁי טָבְעוּ בַיַּם־סוּף:

Pharaoh's chariots and his army God has cast into the sea; And the pick of his officers are drowned in the Sea of Reeds.

11 Numbers 27:1-5

(א) וַתִּקְרַבְנָה בָנוֹת זֶלּוֹפֶהָד בִּן־חֶפֶר בִּן־גִּלְעָד בִּן־מָכִיר בִּן־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בִּן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בָּנוֹתָיו מַחֲלָה נֹחַ וְהֹגְלָה וּמִלְכָּה וַתִּרְצָה: (ב) וַתַּעֲמִדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֱלֻעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי הַנָּשִׂיִם וְכָל־הָעֵדָה פְּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לֵאמֹר: (ג) אֲבֹתֵנוּ מָתָּה בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנּוֹעֲדִים עִלֶּה־בְעֵדֶת־קֶרַח כִּי־בִחָטְאוֹ מֵת וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ: (ד) לָמָּה יִגְרַע שֵׁם־אֲבִינוֹ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחַתוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן תִּנְהַלֵּנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אֲתֵי אֲבִינוֹ: (ה) וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי ה': {פ}

(1) The daughters of Zelophehad, of Manassite family—son of Hephher son of Gilead son of Machir son of Manasseh son of Joseph—came forward. The names of the daughters were Mahlah, Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah. (2) They stood before Moses, Eleazar the priest, the chieftains, and the whole assembly, at the entrance of the Tent of Meeting, and they said, (3) "Our father died in the wilderness. He was not one of the faction, Korah's faction, which banded together against 'ה, but died for his own sin; and he has left no sons. (4) Let not our father's name be lost to his clan just because he had no son! Give us a holding among our father's kinsmen!" (5) Moses brought their case before 'ה.

Amos Oz, from *Dear Zealots and How to Cure a Fanatic*

As the questions grow harder and more complicated, people yearn for simpler answers, one-sentence answers, answers that point unhesitatingly to a culprit who can be blamed for all our suffering, answers that promise that if we only eradicate the villains, all our troubles will vanish.

...Contending with fanaticism does not mean destroying all fanatics, but instead cautiously handling the little fanatic who hides... inside each of our souls. It means ridiculing... our own convictions... being curious, and trying... to peek... at the reality viewed from that window.

...I'm not preaching complete moral relativism, certainly not. I'm trying to enhance our ability to imagine each other... On the most everyday level, to just imagine each other.